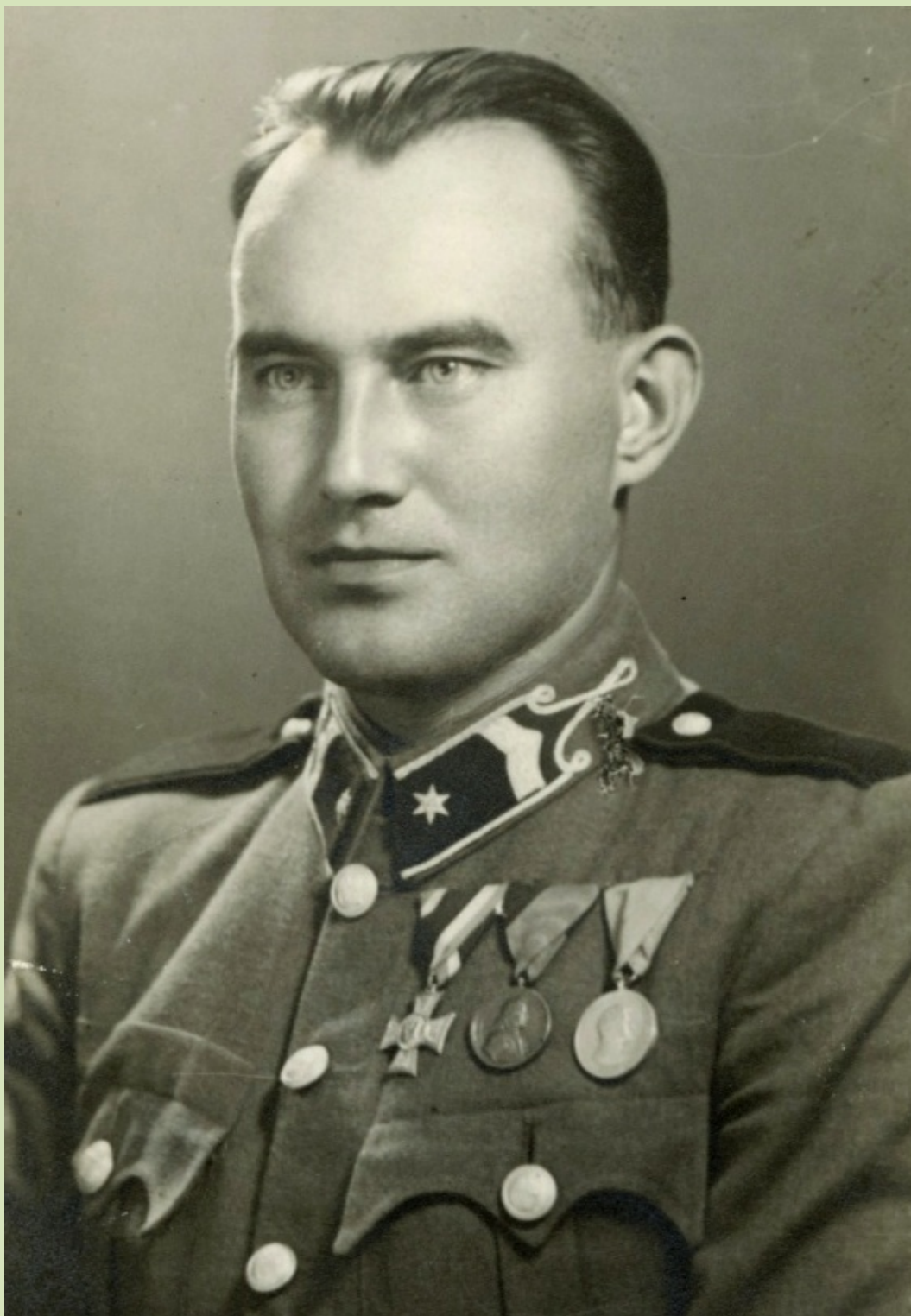

Perényi László csendőr törzsőrmester

Perényi László csendőr őrmester.

1913. július 8-án született Dombováron, Tolna megyében.

Édesapja: Perényi György (1872. 4. 10. – 1947. 4. 1.) csendőr altiszt, már az 1890-es években a csendőrség szolgálatában állt. 1913-ban rokkantsága következtében nyugállományba került, s csak ezt követően kerülhetett be a képviselőválasztók névjegyzékébe, amelyet külön meg kellett kérvényeznie, ékes példajaként annak, hogy szolgálatban levő csendőr nem politizálhatott és nem volt szavazati joguk. A magyar királyi közigazgatási bíróság alábbi, 1915-ben kiadott okmánya szerint helyt adott Perényi György panaszának, hogy felvétsék a siklói választókerületbeli országgyűlési képviselőválasztók siklói névjegyzékébe.

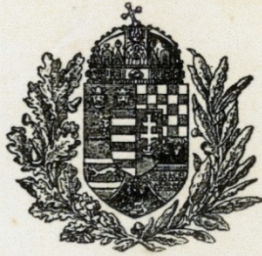
Édesanyja: Csányi Julianna (1882. 8. 7. – 1959)

Perényi György csendőr altiszt és neje, Csányi Julianna, 1905.

721. szám.

1915. Vél

Ő FELSÉGE (A KIRÁLY) NEVÉBEN

a magyar királyi
közigazgatási bíróság

Az országgyűlési képviselő választók névjegyzéke ügyében Baranya vármegye központi választmányának 1914. évi december hó 9-én tartott ülésében 78/85 kpv. 914. szám alatt hozott határozata ellen Perényi György siklói lakos által beadott panaszt 1915. évi február hó 3-ik napján tartott nyilvános ülésében az 1913. XIV. t. cz. 36. szakasza alapján tárgyalás alá vevén, következőleg

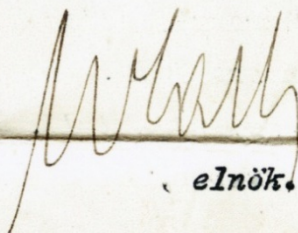
I T É L T :

A magyar királyi közigazgatási bíróság a panasznak helyt ad és elrendeli, hogy panaszos Perényi György a siklói választókerületbeli országgyűlési képviselőválasztók siklói névjegyzékébe az 1913. évi XIV. t. cz. 5 §, 5. pontja alapján felvétessék.

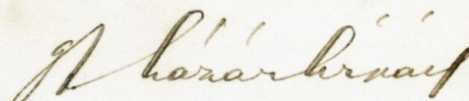
Minthogy azonban panaszos a panaszirattal egyide-
jűleg bemutatott nykkantsági nyugdíjokmány " által kiszolgált
altiszti minőségét igazolta az, pedig hogy írni és olvasni
tud nem is vitás a panasznak helyt, kellett adni s panaszos
választói jogosultságát megállapítva a rendelkező részben
irt módon kellett itélni.

A bíróság a határozat két példányát a 19 köz. biz./
105-kpv./1915. számú felterjesztés mellékleteivel együtt Ba-
ranya vármegye központi választmányának azzal a felhívással
adja ki, hogy a határozat egyik példányát a panaszosnak kéz-
besíttesse.

Kelt Budapesten, a magyar királyi közigazgatásági
bíróságnak 1915. február hó 3. napján tartott üléséből.
Dr. Wlassics Gyula elnök. gmf. Lázár Árpád előadó.

elnök.

előadó.

Egy leánytestvére volt: Perényi Margit (Kadarkút, Somogy m., 1910.4.15. – 1993. 5.8.) műtősnő, ápolónő. A háború alatt egy teljes évet a fronton szolgált mint önkéntes vöröskeresztes ápolónő. Ott ismerte meg jövődöbeli férjét Bálinth Imre István Jenőt (1913-1972), aki a Weiss Manfred repülő motor gyár mérnöke volt, és a háborúban a m. kir. 101. honvéd vadász repülő ezred tartalékos hadnagyaként szolgált. A háború végén katonai kötelékben került Németországba. Magyar katonákat, leventéket, vitézeket a kivándorlások megindulásakor az amerikaiak nem fogadtak, de az I.R.O. (International Refugee Organisation) egy 1949. 9. 28-án kiállított igazolással elismerte mérnök mivoltát, amely révén már nem katonaként, hanem szakmával rendelkező civilként kérhette kivándorlását. (Erre utal Perényi László egy 1950.

A Perényi család (cc. 1930.)

áprilisában nővéréhez írt levelének egyik mondata: “Mi van a kivándorlással? A katonák még most sem jöhetnek?”) Ennek a családnak mégis csak 1951-ben sikerült kivándorolnia, mivel három gyerekkel sokkal nehezebb volt jótállót (sponzort) találniuk. Margit az emigrációban a Filmore-i Sík Sándor cserkészparkban a nyári táborok és vezetőképző táborok cserkészeinek kedvelt “Gitta nénije” volt évtizedeken át.

1934-ben lett a csendőr testület tagja, de csendőrségi szolgálatáról igen kevés adatot ismerünk (l. alább Dr. Balló István méltatását).

Dr. Balló megemlíti, hogy részt vett a tordai csatában. A “Tordai-csata” alatt a Torda környékén 1944. szept. 5. - okt. 8-ig tartó harcok értendők. Az iszonyú sok áldozatot (kb. 2500 magyar katona halt hősi halált) követelő hadműveletet több mint egy hónapra feltartóztatták a román és szovjet haderőt. A 2. magyar hadsereg ezen helyállításának köszönhetően a szovjet-román csapatok nem tudtak betörni Észak-Erdélybe és ezzel 200 ezer magyar és német katona életét mentették meg. Továbbá a tordai harcoknak köszönhetően Észak-Erdélyben és a mai Kárpátalján harcoló honvéd csapatok, valamint a Kárpátaljáról elmenekülő civilek ki tudtak vonulni. Az Árpádvonalat védő honvédek visszavonulását is ez a "Tordai-csata" okozta késleltetés tette lehetővé, mert ezáltal az Erdély felőli bekerítést elkerülhették. Mindezidő alatt a szovjet csapatok észak felől, Lengyelország felől özönlöttek be a Kárpát-medencébe.

A háború végén, 1945-ben, az ő alakulatát is kitelepítették Németországba, ahol kivándorlásáig a Plattling-i táborban élt. 1949-ben került az USA-ba és Clevelandban telepedett le. Kivándorlása aránylag korán történt a többi csendőrhöz viszonyítva, egyrészt mert mint legényember könnyebben talált szervezetet/egyént, aki jóállt érte (-kezes nélkül nem fogadott be az USA senkit), és feltehetőleg csendőrmúltjáról sem tudtak.

Perényi László, ahogy kikerült az USA-ba, azonnal segítette a Németországban maradt testvérét és családját. Egy 1950. áprilisában írt levele szerint, rendszeresen küldött nekik csomagokat Németországba, főleg ruhaneműt, anyagot, amiből 3 gyerekének varrhatott ruhát Gitta.

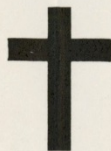
Perényi László az 1950-es évek elején vette feleségül a kétgyermekes Hildát, akinek sem leánykori, sem első férje utáni családi neve nem ismert. A két leányt Perényi László nagy gonddal, saját gyermemeiként nevelte (saját gyermeke nem volt).

Megalakulásától kezdve hűséges tagja volt a clevelandi

‘Magyar Csendőr Családi Közösségnek’. A csoport iránti odaadó rgaszkodását tükrözi, hogy a gyászjelentésén a következő kérés olvasható: “Virágmegváltásra megajánlásokat kérjük ‘Perényi Csendőralap’ jellegével Csendőr Családi Közösség névre, Molnár István címére küldeni.”

1983. július 29-én hunyt el, hosszas betegség után. 1983. aug. 3-án, hamvasztás után, a Willoughby-i “Szeplőtelen Fogantatás” római katolikus templomban búcsúztatták.

Chardon, Geauga County, Ohio USA-ban, az “All Souls Cemetery”-ben (“Minden Lelkek Temető”) helyezték örök nyugalomra.

Szomorú szívvel tudatjuk, hogy

PERÉNYI LÁSZLÓ

volt m. kir. törzsőrmester

hosszú szenvedés után — 70 éves korában — 1983. július hó 29-én
visszaadta lelkét Teremtőjének.

Hamvasztás utáni búcsúmiséje 1983. augusztus hó 3-án, szerdán este 6 órakor lesz
a willoughby-i Immaculate Conception római katolikus templomban.

Gyászolják:

felesége Hilda; testvére özv. Bálinth Imréné; leányai Balogh Győzőné, Judith, és ifj.
Szappanos Istvánné, Zsuzsanna; unokái Cantrell Robertné Christina, Majorczyk
Michaelné Andrea, Ewendt Bogdán, Pap Attiláné Katalin, Szappanos László, Szap-
panos György, Szappanos Anikó; dédunokái Ewendt Samantha, Majorczyk Nicole;
unokaöccsei Bálinth Imre, Bálinth Gábor; unokahuga Bálinth Erika.

SZENVEDÉSTŐL MEGGYÖTÖRT LELKÉT ÖLELJE MAGÁHOZ AZ ÚR!

Virágmegváltásra megajánlásokat kérjük "Perényi Csendőralap" jeligével Csendőr Családi Közösség névre
Molnár István címére, 1263 Nicholson Avenue, Lakewood, Ohio 44107 küldeni

Dr. Balló István megemlékezése Perényi Lászlóról 1984. április 30-án jelent meg a “Bajtársi Levél” XXXVII. évfolyam 1. számában:

“Perényi László szkv. m. kir. csendőrtörzsőrmester, a volt. m. kir. csendőr híradó osztályparancsnokság állományában, nő, nyugdíjas, a “Magyar Csendőrök Családi Közössége” tevékeny tagja, Clevelandban, (OH, USA), 1983-ban. aug. elején, 70 éves korában meghalt.

Kaposvárott (ez helytelen) született, 1913-ban, 20 éves korában lépett be a Testületbe, ahol hamarosan a híradó osztályához került. Kiváló műszaki érzéke, ügyessége, képzettsége és alapossága révén, egyik tevékeny részese lett a csendőrségi rádió-hálózat kiépítésének. A háború alatt hadibeosztásban szolgált és belekerült a tordai csatába. Hazáját alakulatának áttelepítésekor hagyta el, s Németországból 1951-ben (hibás időpont) vándorolt ki az USA-ba és Clevelandban telepedett le. A következő évben megnősült és feleségének nemcsak hűséges és szerető férje, de felesége két leányának gondos, áldozatos apja is lett. 25 évig dolgozott, mint villanyszerelő ugyanannál a vállalatnál. 1981-ben résztvett Testületünk alapításának 100. évfordulóján tartott Találkozón, Torontóban.

1975-ben rákbetegség támadta meg, mely 1982-ben súlyosra fordult, és sem az orvostudomány, sem családja gondos ápolása már nem tudta megmenteni. Búcsúztatása 1983. VIII. 3-én, gyászmise keretében ment végbe, a r. kat. templomban, a MCsCsK elnöke, s több bajtársa jelenlétében. Az MHBK és a MCsCsK nevében, bajtársa, dr. Balló István mondott gyászbeszédet.

Gyászolják: özvegye, kiterjedt családja, barátai és bajtársai. *(Dr. B.I.1983. IX.9.)*

Csepi Béla pedig a temetési szertartás nekrológiájában adózott az elhunyt példamutató munkásságának:

"Ha nem lennének egyszerű emberek, nem lennének sem kimagaslók, sem alja népség. Van valahol egy szint, melyet egyszerű emberek tartanak – amely szintről lehet felemelkedni, de lehet onnan lecsúszni is.

Az egyszerű ember nem kimagasló, de nem is szemét, selejt. Ő az alapanyag, mint a nyers vas, amely különböző műveletek során acéllá válik, és megbecsült, értékes, hasznos eszközt formáló, életsegítő, támogató szer lesz belőle.

Az egyszerű ember a nyers vas, amellyel ha nem műveleteznek, marad nyers vas, ami semmire sem jó. Önmagától nem tudja magát változtatni, és nem tud hasznossá lenni.

Az ember azonban nem csupán nyers anyag, de szellem is van benne, azaz erő, amely önmagán is tud változtatni – és lélek is, amely arra irányítja, hogy változtatásával magának vagy embertársainak hasznára alakuljon.

Ezek a gondolatok keletkeznek bennem, amikor egy-egy ismert személyiség haláláról értesülök – [pl.amikor] meghalt Illyés Gyula, meghalt Sirchich László. elismert, kimagasló teljesítményű magyarok.

Nem szegeződik tekintetem [csupán] egyes önmagukra, kimagasló, kiváló teljesítményükre, melyért hálásak vagyunk a magyarok Istenének, hogy nekünk adta őket, – de látom azoknak az egyszerű embereknek a szintjét, melyből kiemelkedtek tiszteletünkre és megbecsülésünkre. Látom a nyers vasat, melyből a maguk műveletezésével hasznára váltak a magyar acél előteremtésére.

Nemcsak a már kiváltságokról, a nagy teljesítményű emberekről illendő nekrológot írni – az elhunyt kiváló személyiségek életét és munkásságát méltató cikkeket vagy beszédeket –, de azoknak a magas szinten élt egyének halála alkalmából is, akik a hitbeli és nemzetszerető emberek szintjén éltek le életüket, akik követésre méltó példát mutattak fel.

Ezekre a megállapításokra egy nagyon rendes, szorgalmas és munkás ember, Perényi László halála készítetett, aki élete munkásságával példamutató lett a szint fölé törekvésnek, de aki életét nem fejezhette be híresen. Gyilkos kór döntötte ki a sorból. – Közlegény volt a magyarság mentésére rendelt hadsereg kötelékében, de az ő hátizsákjában is ott volt a marsallbot, melyet most, nagy szomorúságunkra, vele együtt hamvasztottunk el.

Példája során fürkésző szemmel keresem a magyarok között a szint fölé kerülőket, törekvőket. Adjon az Isten minél többet belőlük, de egyes magyarok is törekedjenek rá, hogy erős reményünkből erős valóság legyen!"

Gyűjtötte és összeállította: Kerkayné Maczky Emese